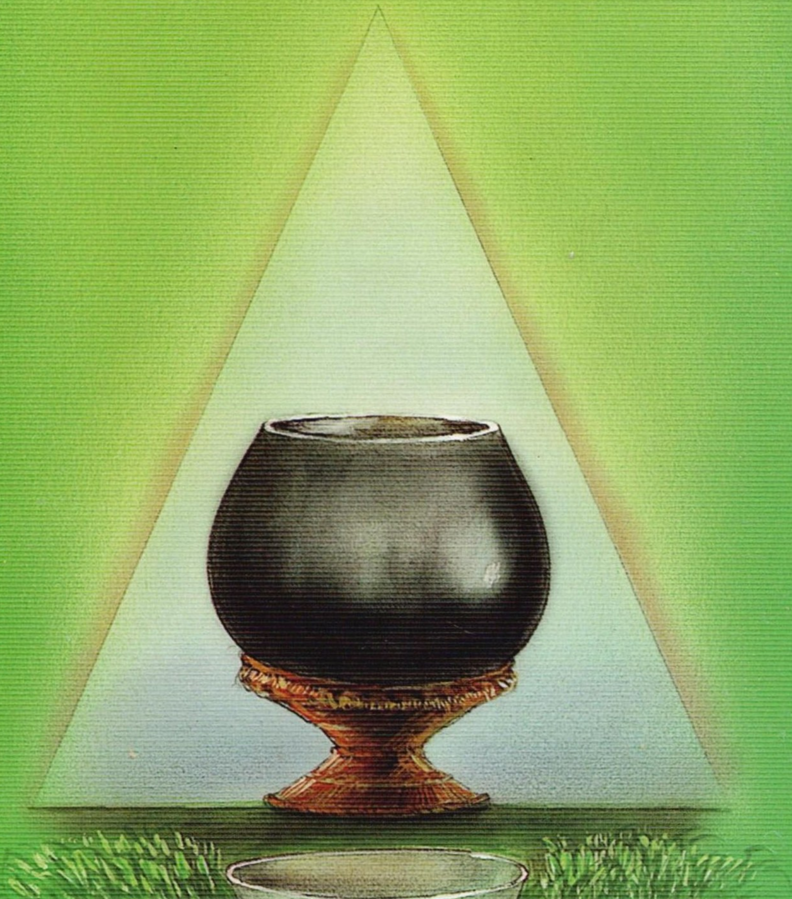
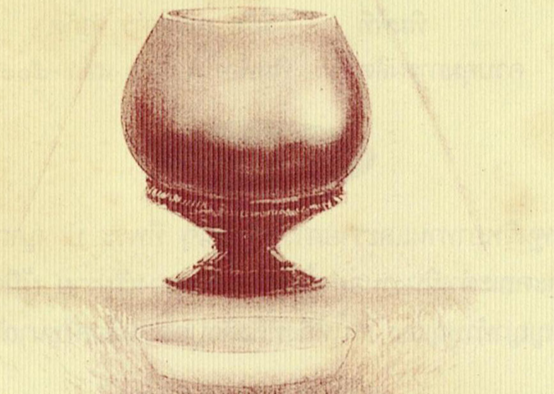
แง่คิดคนทำบุญ

พระ ป. ญาณโสภโณ

แง่คิดคนทำบุญ

พระ ป. ญาณโสภโณ

แง่คิดคนทำบุญ

พระ ป. ญาณโสภโณ

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

กองทุนวิทยาทาน วัดเขาพุทธโคดม

พิมพ์ครั้งที่ ๓ : กรกฎาคม ๒๕๔๐

จำนวนพิมพ์ : ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท ธรรมสาร จำกัด

ควบคุมการผลิต : พิมพ์อำไพ โทร. ๕๒๖-๕๐๐๘

แก้ข่าวการกุศล

กองทุนวิทยาทานและรายการกุศลอื่นๆ ที่พระ ป. ญาณโสภโณ และคณะดำเนินงานอยู่ ไม่มีการแจกซองเรี่ยราย ผู้มีศรัทธา ผู้มีปัญญาทำบุญเอง ทำให้ถึงที่ถึงตัวบุคคลหรือส่งธนาณัติในนาม

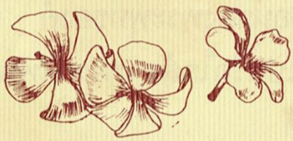
พระ ป. ญาณโสภโณ

วัดเขาพุทธโคดม

อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๑๑๐

โทร. (๐๓๘) ๗๗๒-๙๔๔ , ๗๗๒-๑๓๒

คำนำ

หนังสือ*แง่คิดคนทำบุญ* เล่มนี้ จัดทำขึ้นเนื่องจากท่านผู้ใจบุญทั้งหลาย ที่มาเยี่ยม มาทำบุญ มาสนทนาธรรม มาเสนอแง่คิดแด่พระคุณเจ้าที่วัด ขอขอบพระคุณ ขอบใจทุกๆ ท่าน

ในบทสนทนานี้ บางคนก็ขอให้ช่วยจดให้ บางคนก็ขอให้อัดเทปไปทบทวนใหม่ แต่ผู้เขียนไม่สามารถจัดทำให้ได้ เพราะคำพูดต่างๆ นั้น อาจจะถูกต้องไม่พอ หรืออาจจะไม่เหมาะกับทุกคน ซึ่งจะเป็นโทษ และเป็นบาปต่อกัน

ดังนั้นผู้เขียนจึงได้พยายามทบทวน คัดคำพูดออกมาใหม่ เป็นอักษร เป็นภาพ เพื่อให้เข้าใจง่ายๆ ดังที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ ซึ่งในหลายบทก็ได้คัดลอกมาจากคำสอนของพระพุทธองค์ หรือจากครูบาอาจารย์ทั้งทางปริยัติและปฏิบัติหลายท่าน รวมทั้งจากประสบการณ์ของตนเองด้วย

ได้นำมาเสนอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาดูว่า...

ในบุคคลนี้... กลุ่มนี้... ยุคนี้... ขณะนี้... ภาวะที่กำลังมีร่างกายจิตใจอย่างนี้ เราควรจะพูด ทำ คิดอย่างไรให้ถูกต้องตามคำสอนของพระพุทธองค์ ถูกใจตนเองและผู้อื่นได้ ให้ตรงไปหรือใกล้ทางพระนิพพานหรือให้สำเร็จผลดีให้มากที่สุดได้

หนังสือ "แง่คิดคนทำบุญ" นี้ อาจมีบางส่วนที่ยังผิดพลาดไป โดยไม่เจตนา ก็ขออโหสิกรรมให้กับข้าพเจ้าผู้เขียนด้วย และกุศลที่ได้ ปัญญาที่รู้ กิเลสที่ละ ประโยชน์สุขของทุกฝ่าย ของส่วนรวม ของพระศาสนาพุทธ หรือศาสนาอื่น ของชาวไทย ชาวโลก...

จงบังเกิดมีขึ้นแด่ทุกท่าน รวมทั้งผู้จัดทำ ผู้อ่านผู้อุปถัมภ์ ผู้มาทำบุญที่วัด ผู้พบเห็น และผู้อนุโมทนาตลอดทั้งเจ้าหน้าที่โรงพิมพ์ ขอให้เป็นสุขร่มเย็นทุกท่าน.

พระ ป. ญาณโสภโณ

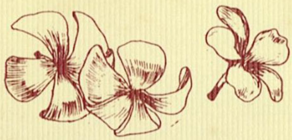
มกราคม ๒๕๓๘

แง่คิดคนทำบุญ

วัดยากจน

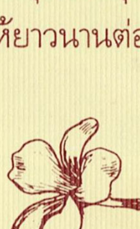

วัดยากจน ...

- แต่ทางวัด ไม่มีการศึกษาปริยัติที่ถูกต้อง
- ไม่มีการปฏิบัติธรรมะที่ถูกต้อง
- ไม่มีการเผยแผ่ธรรมะที่ถูกต้อง
- ไม่มีการสอนวิชาทางโลกที่ถูกต้อง
- ไม่มีการสงเคราะห์มวลชน

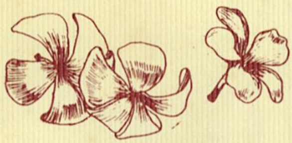
อย่างนี้ พระจะเรี่ยรายเงิน เอาไปทำอะไร
และญาติโยมจะทำบุญวัดนั้นเพื่ออะไร

ไหนว่า... จะช่วยกันบำรุงพระพุทธศาสนา
ที่ถูกต้องให้ยาวนานต่อไป มิใช่หรือ?

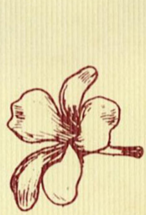
วัดใช้เงินน้อย ทำไมต้องการเงินมาก

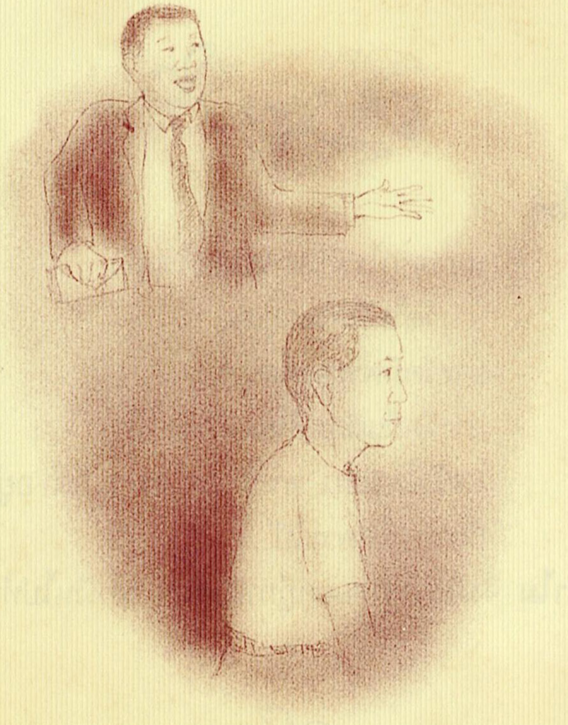

วัดหนึ่งๆ

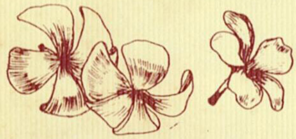
- นอกจากไม่มีกิจกรรมอะไรแล้ว
- บางวัดไม่มีพระอยู่เลย
- บางวัดมีพระองค์เดียว
- บางวัดมีแต่ญาติโยมเฝ้าวัดให้
  พอดีมีพระมา พระมาอยู่ใหม่ๆ ก็ดี อยู่นานๆ ก็หาทางไล่พระไป...

แล้วทำไม จึงมีฆราวาสออกฎีกาเรี่ยราย เอาเงินไปทำอะไร

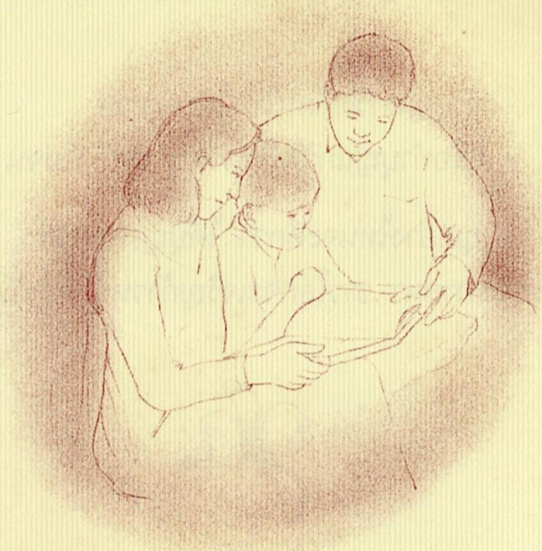
จนใจ หรือ จนวัตถุ

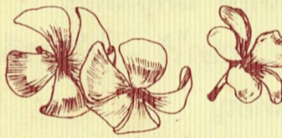
- ทำบุญแก่วัดที่จนใจ ใฝ่ทางบาป
- หรือทำบุญแก่วัดที่จนวัตถุ แต่จิตไม่จน

บุญอย่างไหนจะดีกว่า ได้บุญมากกว่า
พระพุทธศาสนา ชาวโลกจะเจริญก้าวหน้ากว่ากัน ?

อยากรวยจะทำอย่างไร

อยากร่ำรวย ต้องคิดให้ดีว่ารวยอะไร ?

รวยทรัพย์ภายใน เช่น การทำความดี ให้ทาน รักษาศีล เป็นต้น

ร่ำรวยทรัพย์ภายนอก ที่ได้มาโดยชอบธรรม

สาเหตุที่ทำให้ร่ำรวยได้ ขอรวบรวมจาก*นวโกวาท* และท่านผู้รู้ เช่น...

- ไม่ลักของใคร
- ให้ทานเป็นเนืองนิตย์
- ไม่ด่าใครว่าฉิบหา...
- ใครขอยืมเงินอย่าโกหกว่าไม่มี
- เลี้ยงดูบิดา, มารดา, ครูอาจารย์, ท่านผู้มีพระคุณ, สัตว์เลี้ยงที่ใช้งาน
- มีคาถามหาเศรษฐี อยู่ในตัว คือ...*อุ อา กะ สะ*

อุ เท่ากับ อุฏฐานะ - แปลว่า ขยันหา

อา เท่ากับ อารักขะ - แปลว่า รักษาไว้

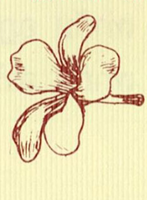
กะ เท่ากับ กัลยาณมิตตตา - แปลว่า มีมิตรดี

สะ เท่ากับ สมชีวิตา - แปลว่า เลี้ยงชีพแต่พอดี ไม่ฝืดเคือง ไม่ฟุ่มเฟือย

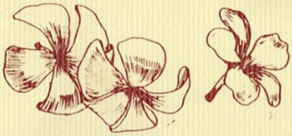
ย่อว่า "ขยันหา - รักษาไว้ - ใฝ่มิตรดี - มีปัญญาใช้" ขอให้ร่ำรวยเทอญ

- ไม่มีอบายมุข ๔ นักเลงหญิง, สุรา, พนัน,คบคนชั่ว
- ไม่มีอบายมุข ๖ เพิ่มเที่ยวกลางคืน, ดูการเล่น
- ใจดีแล้ว ใจร่ำรวยแล้ว ก็เป็นเหตุให้ร่ำรวยได้
- ศึกษาทางโลกดี - ทางธรรมดี ใช้ให้เหมาะ
- มีศีล ๕ - ศีล ๘ เป็นต้น
- ทำบุญอุทิศให้ผู้มีพระคุณ เจ้ากรรมนายเวรฯลฯ
- คนกลัวจน โยมคำ พุทธยงค์ (โยมพ่อของผู้เขียน) ว่าจะไม่จน
- ระวังการซื้อ - ขายของกับทางวัด
- ระวังการซื้อของเก่ามาขาย
- อย่าผิดคำสาบาน หรืออย่าผิดคำบน

สรุป ความร่ำรวย คือ พ่อ แม่ ลูกสุขสำราญ เป็นคนดี มีความรู้ มีงานดี มีเงินใช้ มีบ้าน มีรถ มีความปลอดภัยสูง ไม่หลง ไม่ยึด ไม่ติด เดินหน้าต่อไป จึงดับทุกข์ได้....

แง่คิดในการซื้อของ
ถวายสังฆทาน

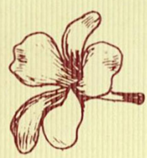
ของที่ถวายสังฆทาน ส่วนมากเจ้าภาพจะไปซื้อมาจากร้านเป็นถังๆ ที่ทางร้านจัดไว้

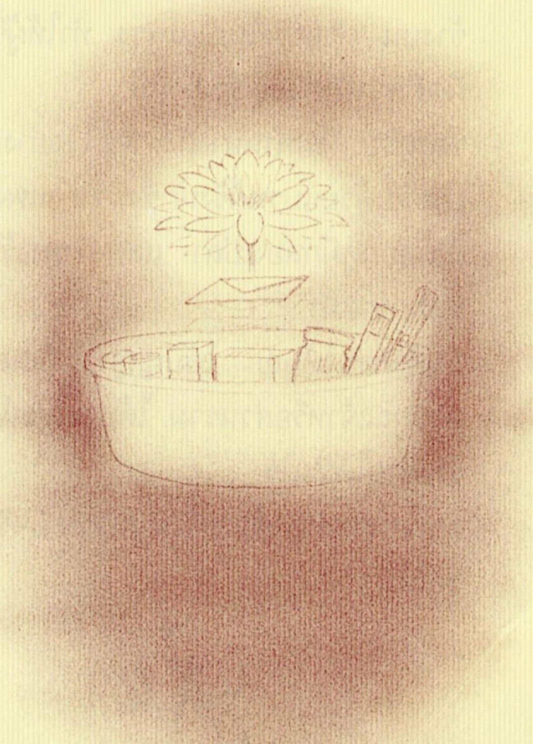
- ของถวายสังฆทานในถังหนึ่งๆ ราคาประมาณ ๓๐๐ - ๕๐๐ บาท หรือราคา ๑,๐๐๐ บาทก็มี
- ของที่ซื้อมาส่วนมากจะซ้ำๆ กัน เพราะเจ้าภาพไปซื้อมาจากตลาด ที่ร้านค้าเขาจัดไว้ขาย ดังนั้นของที่จัดไว้จึงเหมือน ๆ กัน และเมื่อเทียบราคาดูจะมีราคาแพงกว่าปกติมาก
- เจ้าภาพควรจะเลือกซื้อของมาจัดเอง โดยเลือกซื้อเฉพาะที่ทางวัดจำเป็นต้องใช้ ของไม่จำเป็นต้องใช้ เช่น ถังน้ำ ใบชา ธูป เทียน ผ้าสบง จีวรที่มีเนื้อผ้าบางมาก สีและขนาด ที่ทางวัดไม่ได้ใช้ ปิ่นโต บุหรี่ ฯลฯ อย่าซื้อมา

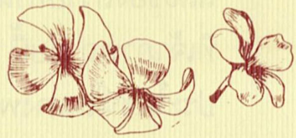
- ของถวายสังฆทานบางถัง เข้าใจว่าทางร้านไปรับซื้อมาจากทางวัด ของเก่าและเสื่อมคุณภาพเสียไปก็มี บางทีมีชื่อเจ้าภาพเขียนไว้ที่จีวรสบง
- ของถวายสังฆทานบางถัง จัดของไว้เต็มแต่ข้างบน ส่วนข้างในเป็นโพรง ทำให้ผู้ซื้อเข้าใจผิดคิดว่ามีของอยู่เต็มถังก็มี
- ของถวายสังฆทานบางถัง จัดไว้อย่างสวยงามประดับด้วยแบรนด์รังนกซึ่งมีราคาแพง แต่พอเปิดออกดูมีกล่องเปล่า แสดงว่าทางร้านคงจะหลอกขายมา

สรุปว่า ถ้าเจ้าภาพได้บุญ ได้ปัญญา กิเลสเบาบาง
พระคุณเจ้าหรือส่วนรวม ได้ประโยชน์
ร้านขายได้เงินใช้
พระศาสนาที่ถูกต้องหรือส่วนรวม เจริญต่อไป
ขอให้ทำเถิด

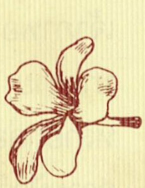
ถวายสังฆทาน ดังนี้ เช่น...

เสนอข้อที่ ๑ เจ้าภาพควรจะไปเลือกซื้อของที่พระ – เณร วัดนั้นๆ จำเป็นต้องใช้ ตามเงิน ตามศรัทธา นำมาใส่ถาด, ถัง หรือกะละมังที่ทางวัดมีอยู่แล้ว และอาจมีดอกไม้ หรือมีซองถวายปัจจัยกองกลาง และส่วนตัวพระองค์ที่จะมาเป็นตัวแทนรับด้วยก็ได้

เสนอข้อที่ ๒ เจ้าภาพอาจจะทำอาหารสำเร็จเป็นกล่องมาถวาย อาจจะเป็น ๑ กล่อง หรือหลายกล่องก็ได้ หากเจ้าภาพต้องการจะถวายปัจจัยด้วย ถ้ามีหลายซอง ก็อาจจะรวมกัน และให้พระมาเป็นตัวแทนรับรูปเดียวก็ได้ เมื่อท่านรับแล้ว ก็จะนำไปแจกเพื่อนพระเณร ต่อไป

ข้อเสนอที่ ๓	หากเจ้าภาพไม่มีเวลาก็อาจจะไปเช่าของทางวัด เช่น พระพุทธรูป ผ้าสงบจีวร และของถวายทานอย่างอื่นๆ ซึ่งปัจจัยที่เจ้าภาพถวายนี้ ทางวัดก็จะนำไปใช้ประโยชน์ในทางพระพุทธศาสนาต่อไป
ถึงเวลาแล้ว	ที่ทางเจ้าภาพ ทางวัด และทางร้านขาย ควรจะช่วยกันพัฒนาให้ถูกต้อง เจ้าภาพเสียเงินไปก็จะได้ของที่ดี พระ - เณร ก็ได้ใช้ของ เจ้าภาพก็เกิดปีติได้บุญ ได้ปัญญา กิเลสเบาบาง ผู้รับได้ประโยชน์ ทางร้านขายก็ได้เงินสบายใจ พระศาสนาที่ถูกต้องเจริญต่อไป...

เช่าของจากทางวัด หรือซื้อใหม่ดี?

ของที่ถวายสังฆทาน จะเช่า หรือบูชาเอาจากทางวัด หรือซื้อใหม่จะดีกว่ากัน?

ตอบว่า ขึ้นอยู่กับเจตนาในการถวายสังฆทาน

- เจ้าภาพต้องการบุญ ได้ปัญญา กิเลสเบาบาง พระรับได้ประโยชน์ พระพุทธศาสนาที่ถูกต้องเจริญต่อไป
- วิญญาณที่เจ้าภาพอุทิศให้ ได้รับบุญไม่ใช่รับของ

คิดว่า เจ้าภาพทำบุญให้ถูกเป้าหมายแล้ว การถวายของเก่า แต่คุณภาพอย่างดี หรือถวายของใหม่ก็บุญมากเช่นกัน

แต่บางคนก็คิดว่า ถวายของเก่า วิญญาณผู้รับบุญจะไม่ชอบไม่พอใจ จะได้ไม่เต็มที่ จริงหรือไม่

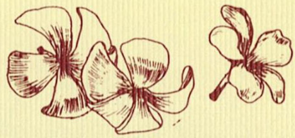
ตอบว่า สมมุติว่า เจ้าภาพไม่ค่อยเข้าใจ ไม่เชื่อ ไม่สนใจ ที่คนบอก ก็ไปซื้อของใหม่ๆ มาถวายพระ พระก็ไม่ทราบจะเอาไปทำอะไร เก็บไว้รกวัด ขายก็ไม่ได้ แจกฆราวาสก็ไม่สู้ดี

ลักษณะอย่างนี้ อุทิศให้วิญญาณ ก็น่าจะไม่ถึงอยู่แล้ว แล้วอย่างไหนจะดีกว่ากัน ขอให้ตัดสินให้ถูก ให้หายสงสัย จึงจะได้บุญมาก

ถวายสังฆทานเวลาไหน?

ของถวายสังฆทาน

- อาหารสด ถวายเช้าถึงก่อนเที่ยง ให้ทันเวลาพระ เณร ฉัน
- ของแห้ง หรือ ปัจจัย ๔ ถวายได้ทุกเวลา สุดแต่จะนัดกับพระทางวัด
- น้ำ ไฟ กุฏิ วิหาร โบสถ์ ศาลา ปัจจัย ๔ (เงิน) หรือใบปวารณา เป็นต้น ถวายได้ทุกเวลา สุดแต่ผู้ให้ ผู้รับจะสะดวกและนัดกันไว้

ตัวอย่างร้านขายจีวร

ร้านขายจีวรในจังหวัดชลบุรี เขียนไว้...

๑. ขายถูก ๒. ซื่อสัตย์

๓. สินค้าใหม่ ๔. บริการดี

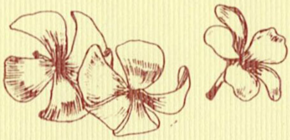
๕. ไม่รับของวัดมาขาย

พุทโธเมตตา พุทโธอโหสิ

ขายดี ร่ำรวย. . .

ปาก

ปากหวาน สร้างสรรค์ ให้แก่ตนและผู้อื่น
ไม่คิดโกง เอาเปรียบ ผิดศีลธรรม
เป็นวจี สุจริต ปากเป็นมงคล

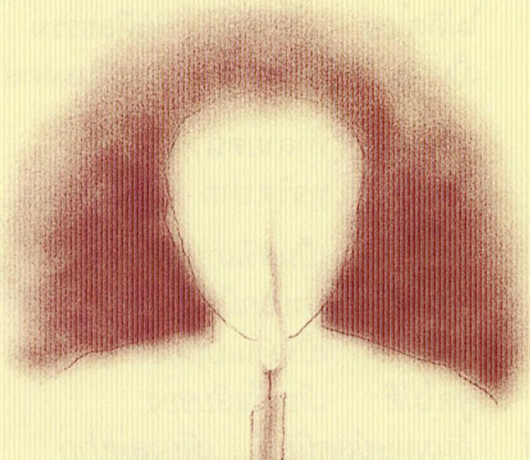
ดีกว่า ปากหวาน ทำลายตน และผู้อื่น
เป็นวจี ทุจริตปาก เป็นอัปมงคล

โบราณว่า *พูดดี เป็นศรีแก่ปาก*
พูดมาก พาปากมีสี
พูดดี เป็นเงินเป็นทอง
พูดไม่ดี เสียเข้าเสียของ

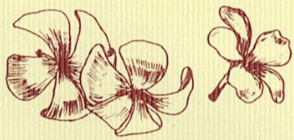
ผู้รู้พูดไว้ *อันมนุษย์สุดนิยม เพียงลมปาก*
จะใส่ยากโหยหิว เพราะชิวหา
เห็นพูดดี มีคนเขาเมตตา
จะพูดจาจงพิเคราะห์ ให้เหมาะความ

(สุนทรภู่)

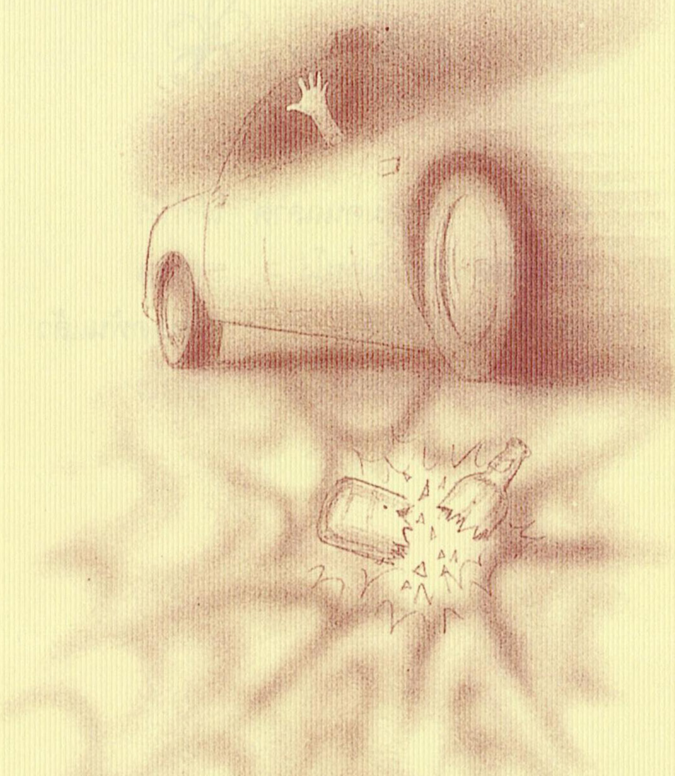
พระพุทธองค์ตรัสว่า องค์สุภาษิต พูดดีมี ๕ อย่าง..
พูดถูกกาล - พูดจริง - พูดหวาน - พูดมีประโยชน์ - พูดด้วยเมตตาจิต

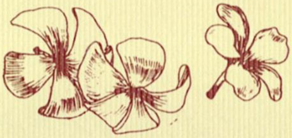
โง่ - ฉลาด

คนโง่	ในกลุ่มคนฉลาด	ได้กำไร
คนฉลาด	ในกลุ่มคนโง่	ขาดทุน
ฉลาด	ที่สุดแล้ว	จิตหลุดพ้นแล้ว
ก็ไม่มี	การขาดทุน -	ได้กำไร

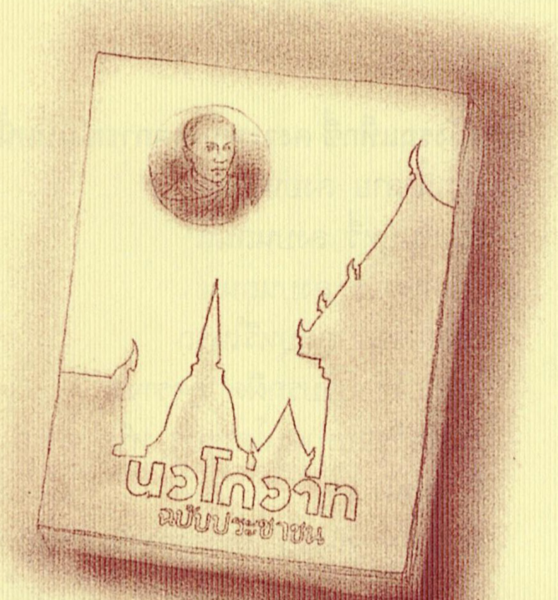
คนนั่ง แท็กซี่

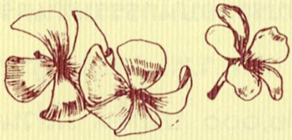
ท่านนั่งรถแท็กซี่ คงจะพบเหตุการณ์แบบนี้บ่อยๆ

- ขากน้ำลาย ลงบนถนน
- เขี่ยก้นบุหรี่ ลงบนถนน
- ทิ้งเศษขยะ ลงบนถนน
- โชเฟอร์ชอบดูดบุหรี่ในรถ
- โชเฟอร์ชอบขับรถผิดกฎจราจร
- โชเฟอร์ชอบด่าคนโดยสาร หรือ ด่ารถ ด่าคนที่ตัดหน้า...

สรุป ผู้ขับรถ ผู้นั่งรถ โปรดช่วยกันทำบุญทางกาย วาจา ใจ สิ่งของให้สะอาด สุภาพด้วยเถิด ทุกท่านจะได้บุญ ได้ปัญญา หมดเวรกรรม ทำมาค้าขึ้น จะทำให้ตัวเอง ครอบครัว ชาวไทย ชาวโลก อยู่กันอย่างร่มเย็นเป็นสุขยิ่งๆ ขึ้นไป และตลอดกาลนาน...

นวโกวาท
ฉบับประชาชน

ควรซื้ออะไร
ไปถวายพระบวชใหม่ดี

ขอเสนอหนังสือกฎแห่งกรรม โดยหลวงพ่อจรัญ (พระราชสุทธิญาณมงคล) วัดอัมพวัน อ. พรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ชุดหนึ่งปัจจุบันนี้ (๒๔ ส.ค. ๓๗) มี ๘ เล่ม ราคา ๒๐๐ หรือ ๓๐๐ บาท (เล่มที่ ๘ มีฉบับพิเศษด้วย)

หนังสือนวโกวาท ฉบับเล็กๆ หนังสือสำหรับประชาชนทั่วไป หรือพระเณร ประชาชนถิ่นกันดาร เป็นสิ่งมีค่ามาก

มีฉบับใหญ่ราคา ๑๐ บาท ฉบับเล็กๆ ใส่กระเป๋าเสื้อไปอ่านทั่วไปได้ ราคาเล่มละ ๘ บาท

หากซื้อตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ลดราคา ๑๕ % เฉพาะโรงพิมพ์มหามกุฏ ฯ หน้าวัดบวรนิเวศวิหาร

กทม. โทร. ๒๘๑๑๐๘๕ เปิดเวลา ๘.๓๐ น. ปิดเวลา ๑๗.๐๐ น. หยุดเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดราชการ

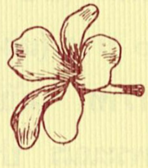
หนังสือชุดนักธรรมชั้นตรี หลักสูตรมี ๗ เล่ม ราคาชุดละ ๑๑๖ บาท ร.พ. มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบประกอบนักธรรมชั้นตรี มี ๑๓ เล่ม ราคาชุดละ ๒๕๒ บาท ร.พ. มหามกุฏราชวิทยาลัย

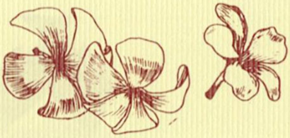
ซื้อ ๒,๐๐๐ บาทขึ้น มีส่วนลดให้เช่นกัน

เวลาถวายสังฆทาน *ใส่บาตร งานบุญต่างๆ ก็จะถวายด้วยก็ยิ่งดีให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง*

ความดีที่สุกใส - ใจบริสุทธิ์ - พระศาสนาเจริญเทอญ.

ได้เปรียบน้อยวันนี้
เสียเปรียบมากวันหน้า

มารดาบิดากับลูก	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
สามีกับภรรยา	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
ครูอาจารย์กับศิษย์	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
มิตรต่อมิตร	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
สมณชีพราหมณ์หรือนักบวชกับฆราวาส			
	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
นายจ้างกับลูกจ้าง	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์
แม่ค้ากับลูกค้า	เอาเปรียบกัน	เป็นบาป	เกิดทุกข์

สรุปว่าทิศ ในศาสนาพุทธมี ๖ คือ...

ทิศเบื้องหน้า มารดา บิดา

ทิศเบื้องหลัง บุตร ภรรยา

ทิศเบื้องขวา ครู อาจารย์

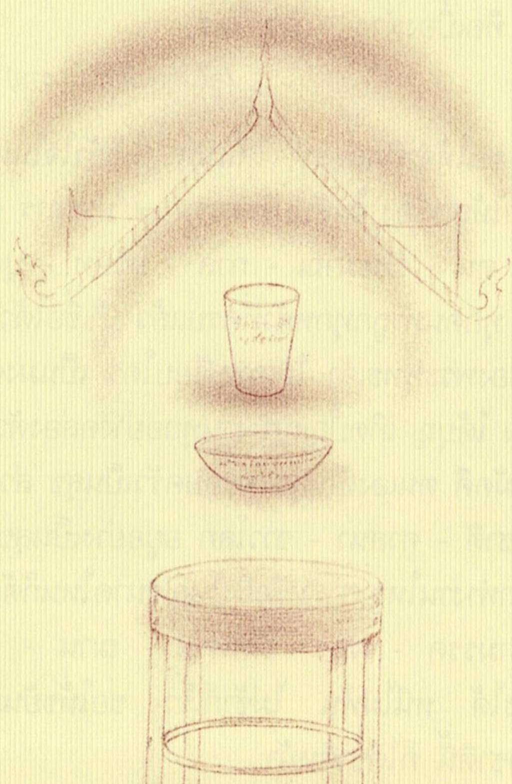

ทิศเบื้องซ้าย มิตร
ทิศเบื้องบน สมณะ ชี พราหมณ์
ทิศเบื้องต่ำ บ่าว ไพร่

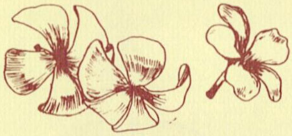
(ดูในหนังสือนวโกวาท)

ขอให้จำทิศต่างๆ ให้แม่น ให้เข้าใจในหน้าที่ทุกอย่าง ทำให้ถูกต้อง ในสัปปุริสธรรม ๗ ประการ คือ เหตุ - ผล - ตน - ประมาณ - กาล - บริษัท - บุคคล

ทุกคนทำถูกทุกหน้าที่ครบแล้ว ก็เชื่อได้ว่าทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่เอาเปรียบใคร เป็นมงคล เป็นมหานิยม ได้บุญ เกิดปัญญา งานทุกอย่างคล่องตัว ให้เกิดความสามัคคี ตนเองเป็นสุข ครอบครัวเป็นสุข ส่วนรวม - ประเทศชาติ - ศาสนา - ชาวโลก อยู่อย่างเป็นสุข ร่มเย็น ปรารถนาทำงานใหญ่ๆ หรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ต้องสำเร็จ ปรารถนามรรค - ผล - นิพพาน - ฌาน - อภิญญา ย่อมต้องได้ หนีไม่พ้น ไม่ช้าก็เร็ว ขอให้ขยันเจริญสติ ไม่สำเร็จชาตินี้ ก็ได้ชาติหน้า...

มาวัด อย่าให้ขาดทุน
ขอให้ได้บุญกลับไป

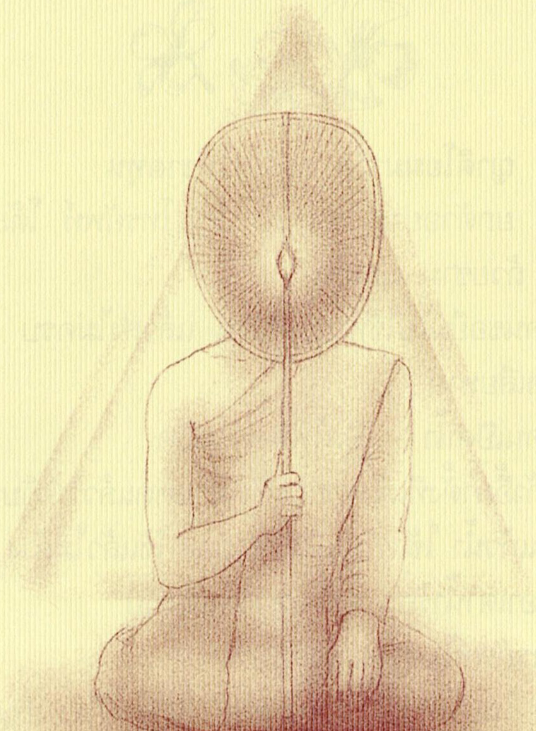
ญาติโยมมาวัด ขออย่าให้ขาดทุน

ยกตัวอย่าง เช่น น้ำ ไฟ โทรศัพท์ โต๊ะ เก้าอี้ แก้วน้ำ ถ้วยชาม เป็นต้น

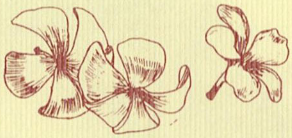
- บางคนขอยืมไปใช้ทำบุญที่บ้าน แล้วส่งไม่ครบ หรือทำชำรุดเสียหาย
- บางคนเปิดน้ำ - เปิดไฟทิ้งไว้ไม่ปิด
- ยกเก้าอี้มาตั้งที่แจ้งตากฝน ลม แดดแล้วไม่เก็บเข้าที่
- มีด แก้วน้ำ ใช้เครื่องเปิดกระป๋อง ใช้แล้วไม่ล้าง ไม่เก็บ
- เสื่อเอาเตาน้ำร้อน หม้อแกงร้อนตั้งทับ
- ใช้โทรศัพท์ไม่ช่วยบำรุงวัด ฯลฯ

ในบางกรณี ท่านมาช่วยงานวัด ก็ต้องกินต้องใช้ของวัดบ้าง แต่ไม่ได้ทำเสียหาย เกิดทำเสียหายก็ควรใช้คืน หรือสุดวิสัยก็อธิษฐานเอาแรงกายใช้คืน

คนทำดีทำถูก ขอให้เจริญตลอดไปเทอญ

พระให้ศีล ๕ - ๘
สรุปอานิสงส์ไว้ว่าอย่างไร

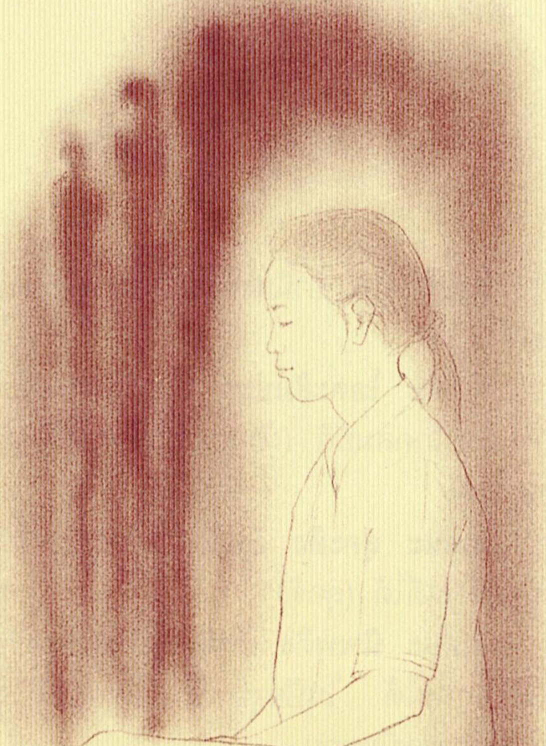
สรุปศีล บอกอานิสงส์และเตือนใจ ซึ่งแปลโดยใจความว่า

สีเลนะ โภคะสัมปะทา ถือศีลบริสุทธิ์ แล้วเป็นเหตุให้ร่ำรวยโภคสมบัติ (ผ้า ของกิน ของใช้ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค)

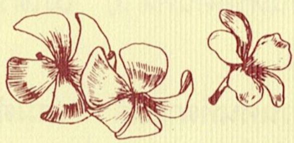
สีเลนะ สุคะติง ยันติ ถือศีลบริสุทธิ์แล้ว เป็นเหตุให้อยู่ดีกินดีได้ (สุคติ)

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ถือศีลบริสุทธิ์แล้ว เป็นเหตุให้ดับทุกข์ได้ ในปัจจุบันนี้ และต่อไปในอนาคต จนกว่าจะถึงพระนิพพาน

ตัสมา สีลัง วิโสธะเย เพราะฉะนั้นพึงชำระศีลให้บริสุทธิ์ยิ่งๆ ขึ้นเทอญ..

อย่าอุทิศส่วนกุศล
ให้วิญญาณโดยตรง

คำว่า *อุทิศส่วนกุศล* แปลว่า เจาะจง คือ บ่งชื่อผู้รับกุศล

คำว่า *วิญญาณ* โดยทั่วไป เท่าที่รู้กันหมายถึง บุคคล และสัตว์ที่ตายไปแล้ว แต่จะเกิดเป็นอะไรนั้น ไม่แน่นอน อาจจะเกิดเป็นมนุษย์ - เทวดา - พรหม - นรก - เปรต - อสุรกาย - สัตว์เดรัจฉาน (พระอรหันต์ไม่เกิด)

การอุทิศส่วนกุศล ให้ได้ทั้งคนเป็น คนตาย

- ให้คน หรือ มนุษย์ที่ยังเป็นๆ อยู่ จะได้รับง่ายเพราะเขารู้ หรือไม่รู้ก็ตาม หากผู้อุทิศใจเป็นสมาธิ ทำบุญ ๑๐ ประการ อย่างใดอย่างหนึ่งถูกต้อง เชื่อมั่น แรงกล้า ก็จะถึงผู้รับ สังเกตเห็นง่ายๆ เขาจะสบายใจ สบายกาย - กายโปร่ง - จิตโปร่ง บางคนก็รู้สาเหตุ แต่ส่วนมาก

จะไม่รู้ อายุจะยืนขึ้น นี่ผู้รับบุญ ได้รับผลบุญทางอ้อม

แต่โดยตรง ถ้าเขารู้ - รับแล้ว – อนุโมทนา จะได้บุญมากขึ้น จิตผ่องใส กายสบาย อายุยืนขึ้น

- ขอให้ถูกหลักฐานที่ตรวจน้ำ **อิมินา** ฯลฯ ท่านอุทิศกุศลให้คนที่เป็นหรือคนที่ตาย ไม่ได้ระบุไว้เลย ได้ทั้งคนเป็นและคนตาย

- ส่วนคนที่ตายแล้ว ตามตำนานที่ท่านนักเทศน์และคนทั่วไปรู้ ซึ่งเป็นหลักฐานบางแห่งพูดไว้จริง แต่ผู้รู้ยังดูไม่ทั่วเสมอไป ขอให้ดูให้ทั่ว และถามผู้ที่ปฏิบัติสมถ-วิปัสสนาดู สรุปแล้ว คนที่ตายไปแล้ว มิใช่จะเฉพาะแต่ **ปรทัตตูปชีวิกเปรต** อย่างเดียว

- ข้อสังเกต หากผู้อุทิศบุญที่ทำ ๑๐ ข้อนั้น ถูกต้องเชื่อมั่น แรงกล้าพอ ก็จะถึงผู้รับได้โดยอ้อม คือ เขาไม่รู้ - ไม่รับ - ไม่อนุโมทนา - ก็จะถ่ายถอนบาปให้เบาบางลง หรือหายไปได้ และจุติจากภพเก่าทันที

- ข้อแตกต่างระหว่างทุคติภูมิ (อบายภูมิ) กับสุคติภูมิ

- สัตว์ในทุคติภูมิ (อบายภูมิ) ได้รับรู้ อนุโมทนาบุญแล้ว อายุสั้นเข้า ทุกขเวทนาเบาบาง หรือไม่ก็ตายไปเลย

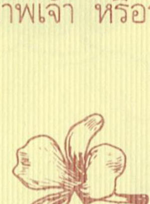
- สุคติภูมิ ได้รับรู้ - อนุโมทนา จะสบายกาย

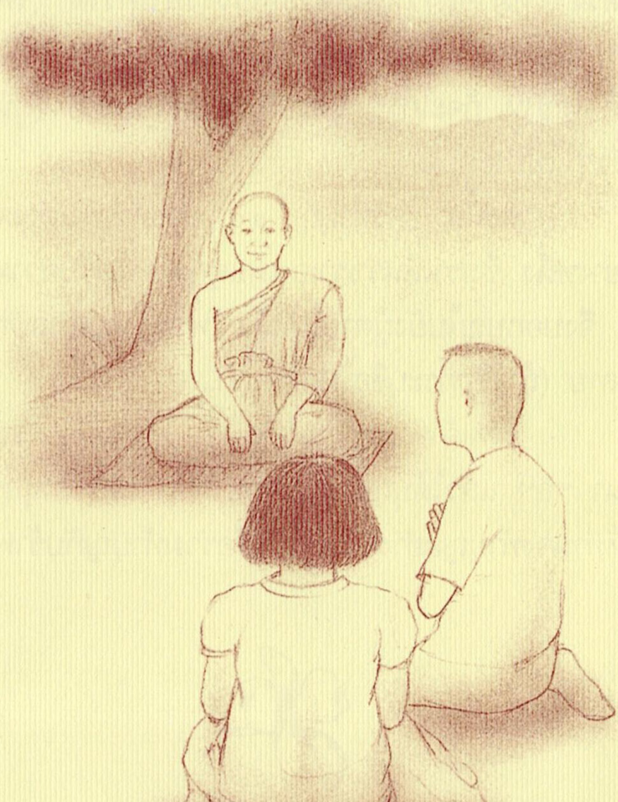
สบายใจ อายุจะยืนขึ้น

- ที่มีบางท่านเสนอว่าอย่าอุทิศส่วนกุศลให้วิญญาณโดยตรง หมายถึงว่ากุศลหรือบุญใครทำใครได้ ให้กันบ่อยๆ เคยตัว ไม่รู้จักทำมาหากิน ไม่รู้จักทำบุญ เมื่อเราไม่อุทิศบุญให้ ก็จะโกรธ และอาจจะทำร้ายเราได้ (ดูนิสัยคนทั่วๆ ไปประกอบ)

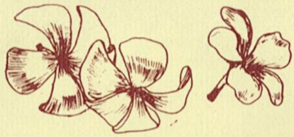
- ฉะนั้น การทำบุญ ๑๐ ประการ แต่ละครั้งทำอย่างหนึ่ง ซึ่งเราเห็นว่าเราเองเห็นคุณค่า ได้รับความสุขมาก จึงบอกบุญไปยังผู้ตายไปแล้ว หรือ วิญญาณต่างๆ ทั้งหลาย (ถ้ารู้ชื่อก็ระบุชื่อไปเลย) ว่า..

- ข้าพเจ้าทำบุญรักษาศีล - ให้ทาน - เจริญภาวนา ฯลฯ แล้วได้บุญมาก สบายใจขึ้น และพ้นทุกข์ได้ ขอให้ท่านจงทำบุญอย่างข้าพเจ้า หรือร่วมทำบุญกับข้าพเจ้าเถิด

พระภิกษุสามเณร
และอุบาสิการ่วมทำบุญ

ในที่ลับตา หรือลับหู เวลาพระภิกษุ (สามเณร ลูกพระ) จะเข้าอยู่ หรือ รับแขก หรือสนทนากับสุภาพสตรี ไม่ระบุว่าหนุ่มสาวหรือแก่ แม้เกิดในวันนั้น

ท่านว่าพระเป็นอาบัติ ตามอเจลกวรรคสิกขาบทที่ ๔ - ๕ (ดูในนวโกวาท)

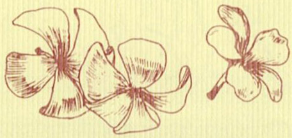
หมายถึงอยู่เฉยๆ พูดเฉยๆ ไม่พูด - ทำทุจริต อะไร หากจะทำหรือไม่นั้น เจ้าของเป็นผู้รู้เอง

ขอให้ญาติโยมร่วมกันทำบุญต่ออายุพระพุทธศาสนา ให้สะอาด สบายใจทั้งสองฝ่าย ใครครหาไม่ได้ คบกันไป ได้นาน อาจจะได้อานิสงส์มากกว่าทอดกฐินหลายร้อย เปอร์เซ็นต์ หลายร้อยครั้งก็ได้...

สาธุ ขอให้พระศาสนาที่ถูกต้อง ถูกใจ จงเจริญแด่ ทุกท่านทุกคนเทอญ.

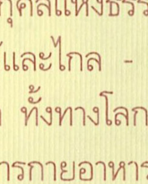

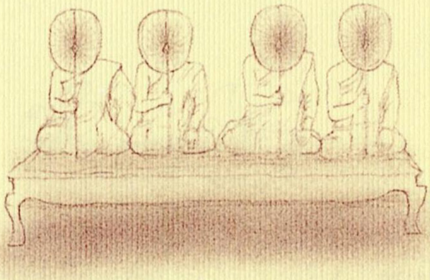
คำปรารถนา
ที่ตรงกับเหตุจะได้ผลเร็ว

ผู้ทำบุญ บริจาคหนังสือธรรมะให้เป็นทาน - แนะนำผู้อื่นให้เป็นคนดี มีความรู้ทางโลก - ทางธรรม - แนะนำไม่ให้ผู้หลงยึดติดสิ่งผิดๆ มากเกินไป ฯลฯ

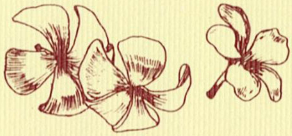
แล้วปรารถนา ขอบุญกุศลแห่งธรรมทานนี้ จงช่วยให้ข้าพเจ้า - ผู้เกี่ยวข้องใกล้และไกล - และผู้รับทาน จงเป็นคนดี มีศีลธรรม มีปัญญา ทั้งทางโลก - ทางธรรม ไม่ให้ขัดสนด้วยปัจจัย ๔ มีอาหารกายอาหารใจดี อยู่เย็นเป็นสุข ไม่หลง ไม่ยึด ไม่ติด ก้าวหน้าต่อไป ทุกภพทุกชาติ ส่งต่อให้ถึงพระนิพพานเทอญ.

สวดพระอภิธรรมให้ใครฟัง

ในงานบุญงานศพ เจ้าภาพนิยมนิมนต์พระมาสวดพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์บ้าง สวดสังคหะเป็นทำนองสรภัญญะบ้าง นิมนต์พระบรรยายพระธรรมะง่ายๆ บ้าง

โดยส่วนมาก เจ้าภาพจัดขึ้น...

- เพื่อแก้ง่วง แก้เหงา - เพื่อเป็นเพื่อนกันผีหลอก
- เพื่อทำตามเขาไป - เพื่อทำเก็บเงินทุนคืนเสียบ้าง
- เพื่อกินเหล้า เปิดบ่อนการพนันบ้าง ฯลฯ

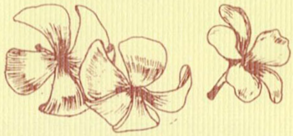
สรุปแล้ว ไม่มีบุญอะไรจะเกิดโดยบริสุทธิ์ได้ เจ้าภาพและผู้ไปในงานจะเกิดบาปมากกว่า แล้วจะเอาบุญอะไรไปอุทิศให้ผู้ตาย

การสวดพระอภิธรรม ก็เป็นการทำบุญระดับสูงอย่างหนึ่ง ถ้าทำถูกต้อง - เคารพ - ไม่มัวแต่รับซอง - ไม่มัวแต่คุย คิดว่าพระท่านสวดให้เจ้าภาพฟัง แล้วเจ้าภาพได้บุญ ก็อุทิศกุศลนี้ให้แก่ผู้ตายจะดีทั้งผู้อยู่ และผู้ตาย พระศาสนาจะถูกต้องสะอาดขึ้น เจริญมากขึ้น

ขออนุโมทนาสาธุ ที่ทุกท่านทนอ่านคำพูดที่อาจจะขัดๆ หู ขัดๆ ตา...

เงินทำบุญ ไม่ใช่เงินทำทุน

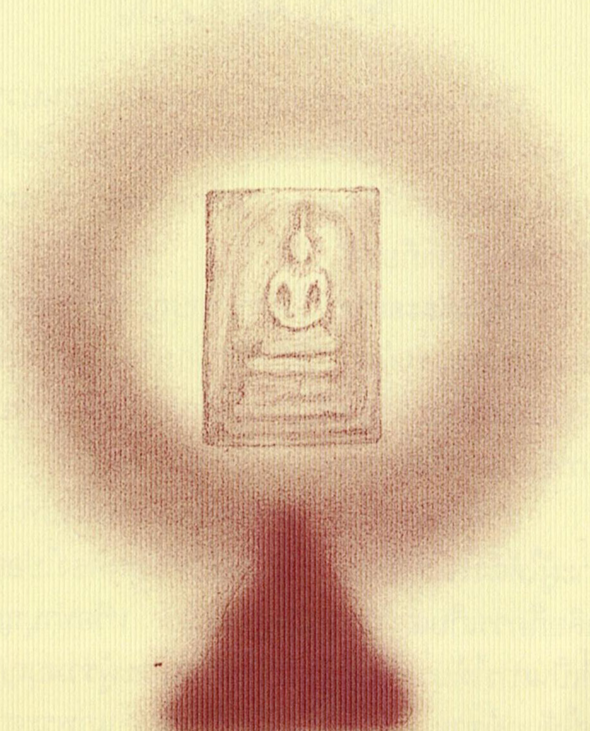

เงินช่วยในงานทำบุญ ในงานศพ งานบวชพระ-เณร งานแต่งงาน เจ้าภาพและผู้มาร่วมทำบุญ จึงมีเจตนาเป็นกุศล เพื่ออุทิศให้ผู้ตาย - ขอขมาลาโทษ - เป็นอนุสรณ์ - ไว้อาลัย - ให้เกียรติ

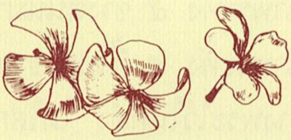
บุญแต่ละอย่าง เป็นการทำบุญเพื่อบูชาสงเคราะห์ตอบแทนผู้ตายและผู้อยู่ ไม่ให้ขัดข้องเรื่องการทำบุญ ดังนั้นจึงไม่ควรนำอบายมุขเข้ามาในงานบุญ เช่น เลี้ยงเหล้า เล่นการพนัน มีมหรสพ

ดังนั้นเจ้าภาพจึงไม่ควรคิดเอาเงินนี้ไปทำทุนเลย เพราะผู้ให้ตั้งใจให้เจ้าภาพทำบุญ เมื่อหักทุนที่ลงไปออกแล้ว ที่เหลือก็ควรเก็บเอาไว้ทำบุญครั้งต่อไป หรือทำบุญอะไรก็ได้ที่เป็นการได้ประโยชน์ทั้งแก่เจ้าภาพและผู้ร่วมบุญ เพื่ออุทิศให้แก่ผู้ตาย - แก่แขกที่มาร่วมบุญ - แก่พระศาสนา - แก่ชาวโลก - แก่ส่วนรวม ทุกท่านทุกคน

ส่วนงานบวชพระ - บวชเณร - แต่งงาน - ก็ขอให้คิดเทียบเคียงเอาเอง...

พระเครื่องรักษาเรา
หรือ เรารักษาพระเครื่อง

เวลาจะคล้องคอว่า... *นะโม ๓ จบ*

พุทธัง อาราธนานัง

ธัมมัง อาราธนานัง

สังฆัง อาราธนานัง

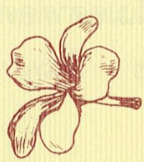
ขอเชิญ พระอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า - พระธรรมเจ้า - พระสงฆเจ้า ผู้บริสุทธิ์ โปรดมาสถิตย์มั่นในกาย - ใจของข้าพเจ้า

พุทธัง ปลอดภัย **ธัมมัง** ปลอดภัย **สังฆัง** ปลอดภัย ให้ข้าพเจ้าพูดดี - ทำดี - คิดดี - เคารพ พบเห็นคบหาแต่บุคคลและสิ่งที่ดี ให้มีเมตตาต่อตนเองและผู้อื่น - ทำมาค้าขึ้น - อยู่เย็นเป็นสุข - พ้นทุกข์ตลอดไป - ส่งต่อให้ถึงพระนิพพานเทอญ...

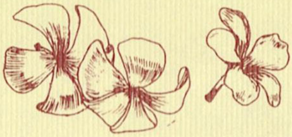
ข้อห้าม และ ข้อเสนอในการถือพระเครื่องรางของขลัง

- จะต้องถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์
- ไม่ด่าพระพุทธ - พระธรรม - พระสงฆ์
- ไม่ด่าบิดามารดา - ครูอาจารย์
- ไม่นำพระทั้ง ๕ ข้างต้นนี้มาพูดเล่นกัน
- ไม่นำพระทั้ง ๕ นี้ไปค้าขายเลี้ยงชีพ
- ไม่วางพระไว้ในที่ต่ำ ไม่ใส่กระเป๋ากางเกง ไม่วางลงในลังมีฝาปิด แล้วนั่งทับ
- ไม่ทำลายพระศาสนาของพระพุทธเจ้า
- ไม่นำของต่ำมาเจือปนกับพระ เช่น อธิษฐานลามก...ใส่ในองค์พระ หรือนำเอาว่านดอกสุวรรณใส่ ไม่ควรเอากระดูกคนผู้มีกิเลสใส่ ไม่เอาขี้ผึ้งปิดปากผีมาใส่ ฯลฯ

ใครทำไม่ดีไม่ถูก พระจะไม่คุ้มครอง จะทำมาค้าไม่ขึ้น - ขัดสนเงินทอง จิตใจเศร้าหมอง - ไม่มีราศี บำเพ็ญสมณะธรรมไม่เกิด...

พระบูชา - บูชาพระ

ว่านะโม ๓ จบ แปลว่า "ข้าพเจ้าขอความนอบน้อมจงมีแด่พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ผู้ไกลจากกิเลส ผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง"

คำบูชาเป็นภาษาไทยว่า "ข้าพเจ้าขอน้อมบูชาพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้า ผู้บริสุทธิ์

ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้ พร้อมด้วยชีวิตของข้าพเจ้า"

คำอ้างถึง..และปรารถนาว่า "ขอบารมีแห่งพระที่ข้าพเจ้าบูชานี้ และบุญกุศลที่ข้าพเจ้าเคยทำมา กำลังทำจะทำ (ยกตัวอย่างได้ก็ยิ่งดี...) ขอจงมารวมกัน ดลบันดาลให้ข้าพเจ้ามีชีวิตปลอดภัย มีสติปัญญา พูดดี ทำดี คิดดี เป็นที่เคารพแก่ผู้พบเห็น คบหาแต่บุคคลที่ดีและสิ่งที่ดี ตัวข้าพเจ้าและผู้เกี่ยวข้อง ขอจงไม่ติดยาเสพติดทุกชนิด ไม่เล่นการพนันทุกชนิด ให้ร่ำรวยทรัพย์ภายในคือความดีต่างๆ ของพระพุทธเจ้า ร่ำรวยทรัพย์ภายนอก ที่ได้มาโดยชอบธรรม ให้

ได้ทำบุญ ๑๐ ประการของพระพุทธเจ้า ให้อยู่เย็นเป็นสุข

ช่วยสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาที่ถูกต้องให้ยาวนานต่อไป ให้ได้บรรลุธรรมพิเศษของพระพุทธองค์ ไม่ให้หลง ไม่ให้ยึด ไม่ให้ติด...

ทุกข้อนี้ ขอให้ข้าพเจ้าได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ทุกภพทุกชาติ ส่งต่อให้ถึงพระนิพพานเทอญ...

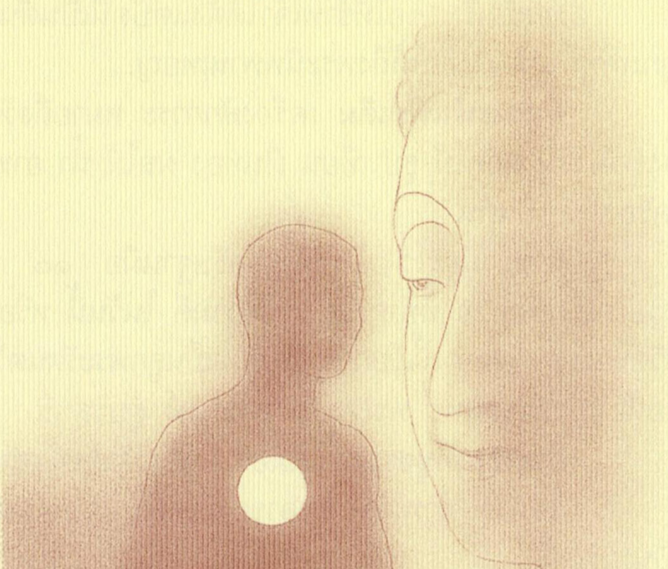
คำแนะนำเพิ่มเติม *เครื่องสักการะ* หมายถึงวัตถุสิ่งของ เช่น ดอกไม้ ธูป เทียน เงินทอง ผลไม้ น้ำ อาหาร เครื่องดื่ม เป็นต้น

หากไม่มีอะไร ข้าพเจ้าขออธิษฐานมือ ๑๐ นิ้ว หรือกาย วาจา ใจ ที่ทำกุศลกรรมความดี ในวันนี้ หรือในชีวิตของข้าพเจ้า(อย่างนี้เรียกว่าถวายชีวิตเป็นลูกพระรัตนตรัย) ขอน้อมบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ผู้บริสุทธิ์

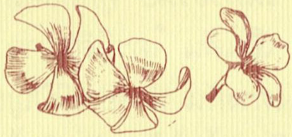
คำลาของที่บูชา ประนมมือว่า *เสสัง มังคลา ยาจามิ*

แปลว่า ข้าพเจ้า ขอลาของที่เหลือ จากของอันเป็นมงคลนี้

ขออธิษฐานให้เป็นยา ขอบารมีแห่งพระที่ข้าพเจ้าบูชา และบุญกุศลที่ข้าพเจ้าเคยทำมา ขอจงมารวมกันดลบันดาลให้ของต่างๆ ที่ลามานี้ จงศักดิ์สิทธิ์ เป็นพุทธมนต์ เป็นพุทธโอสถ ช่วยให้ข้าพเจ้าผู้กินผู้ใช้ มีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ทำมาค้าขึ้น อยู่เย็นเป็นสุข พ้นทุกข์ตลอดไป ส่งต่อให้ถึงพระนิพพานเทอญ...

ถูก - ผิด - ดี - ชั่ว

จะรู้ว่าใครดีใครชั่ว

๑. ท่านว่า อยากรู้ว่าใครมีศีล ต้องอยู่รวมกันนานๆ

๒. อยากรู้ว่าใครมีสมาธิ ต้องดูตอนมีภัยมาถึงตัว

๓. อยากรู้ว่าใครมีปัญญา ต้องสนทนาพาที

ตรงกับบาลีพุทธพจน์

๑. *สํวาเสน สีลํ เวทิตพฺพํ*

ศีลพึ่งรู้ได้เพราะการอยู่ร่วมกัน (ขุ.ธ. ๒๕/๑๗๔)

๒. *อาปทาสุ ถาโม เวทิพตฺพฺโพ*

กำลังใจ (สมาธิ) รู้ได้ในคราวมีอันตราย

(ขุ. อุ. ๒๕/๑๗๘)

๓. *สากจฺฉาย ปญฺญา เวทิตพฺพา*

ปัญญาพึงรู้ได้โดยการสนทนา (ขุ.ธ. ๒๕/๑๗๘)

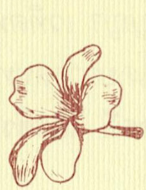
ถ้าจะจัดว่าใครดี ใครชั่ว ใครถูก ใครผิด ใคร พาล ใครบัณฑิต...

ในพระสูตร ท่านให้ดูที่ตัวเราและคนๆ นั้น ทำความดีไว้นานๆ จนมีเครดิตดี เป็นที่เชื่อถือ สังคมยอมรับ มีใบประกาศ หรือปริญญาบัตรรับรอง

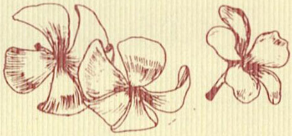
ในพระวินัย ดูที่ถือศีล ๕ - ๘ - ๑๐ - ๒๒๗ - ๓๑๑ เป็นต้น ใครมีศีลมาก ทำได้จริงๆ อย่างถูกต้อง หน้า-หลังตรงกัน ทำอย่างมีปัญญา ไม่โง่งมงาย ไม่มีมายา ตัวเองติตัวเองไม่ได้ บัณฑิตไม่ติเตียน มีแต่สรรเสริญ การทำตัวดีอยู่ในรูปแบบที่ดี หรือในเครื่องแบบที่ดี

ในพระอภิธรรม วัดที่ขณะจิตขณะนั้นๆ ของแต่ละบุคคล หากมีสติกำหนดรู้และรู้จักตัวเองอยู่เสมอ จะรู้จักคนอื่นว่า เขากำลังทำ - พูด - คิด ด้วยจิตอะไร ถูกหรือผิด ดีหรือชั่ว พาลหรือบัณฑิต สุขหรือทุกข์ ซึ่งเป็นตัวผล ขอให้ดูที่ขณะจิตของเราและคนอื่น

คิดว่าฝึกตัดสินใจ ฝึกสังเกตจดจำ - ฝึกภาวนาให้ถูก คิดว่าสักวันหนึ่ง อาจจะเป็นผลดี ในทางยกระดับวิญญาณตัวเองให้มีคุณภาพสูงขึ้น ให้เป็นอิสระจากวิญญาณชั่วร้าย อิสระจากวิญญาณเอาเปรียบกินแรง...

งานสูงคนอย่ามองข้าม

เกิดเป็นคน - เป็นสัตว์ มีร่างกายจิตใจ มีสังขาร ยังต้องมีการเกิด - แก่ - เจ็บ - ตาย

และในระหว่างชาติหนึ่งๆ นี้ ก็ต้องมีการหาเลี้ยงชีพ - ต้องกิน - ต้องใช้ - ต้องถ่าย ต้องทิ้ง - ต้องเหม็น...

ในวาระสุดท้ายของสิ่งที่คนกิน - คนใช้ - สัตว์ใช้ ก็เป็นอุจจาระ ปัสสาวะ เป็นเศษขยะซึ่งถ่ายออกจากตัว ต้องเอาไปทิ้ง เป็นสิ่งไม่ดี เป็นสิ่งปฏิกูล น่าเกลียด

ห้องสุขา เป็นที่ถ่ายสิ่งปฏิกูล สกปรกโสโครก เป็นที่ถ่ายเชื้อโรคต่างๆ มากมาย เป็นที่มีกลิ่นเหม็น มีแต่คนรังเกียจ คนที่ทำสะอาดมีน้อย คนไปทำสกปรกมีมาก

ขอบุญที่ข้าพเจ้าทำสะอาดห้องสุขาครั้งนี้ ขอให้ข้าพเจ้า และท่านเจ้าภาพที่สร้างห้องสุขานี้ - ผู้ที่มาใช้สถานที่นี้ ผู้พบเห็น - ผู้อุปถัมภ์วัดนี้หรือแห่งนี้ - ผู้อนุโมทนา

สุขา

- ขอจงหมดเวรหมดกรรมต่อกัน ขอให้เลื่อมใสในคุณพระพุทธ - พระธรรม - พระสงฆ์ ที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

- ขอให้เห็นสิ่งปฏิกูลในกายตนและคนอื่น-สัตว์อื่นสิ่งอื่น ไม่ให้หลง ไม่ให้ยึด ไม่ให้ติด

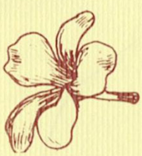
- ให้หายโรคภัยไข้เจ็บทั้งกาย - ใจ

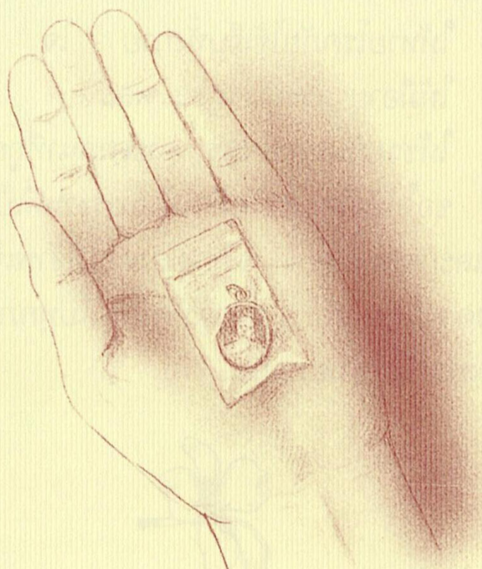
- ให้มีอายุ วรรณะ สุขะ พละ

- ให้ช่วยกันเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ถูกต้อง

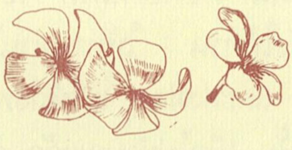
- ขอให้รักใคร่สามัคคีกันในการงานที่เป็นกุศล

และกุศลทุกข้อนี้ จงช่วยส่งต่อให้ข้าพเจ้าและทุกท่าน ถึงความดับทุกข์ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปทุกภพทุกชาติ ส่งต่อให้ถึงพระนิพพานเทอญ...

ทำบุญหรือแลกเปลี่ยน
ซื้อ - ขายพระ

การทำบุญให้ทาน ซึ่งแปลว่าการให้ มี ๓ อย่าง คือ

ทาน หมายถึงเจตนาให้ทาน เป็นตัวบุญ นี่ว่าโดยสภาวะข้อเท็จจริง หรือธรรมาธิษฐาน

ถ้าว่าโดยบุคลาธิษฐานก็ได้แก่ *ทายก* ผู้ให้ทาน หรือทานาธิบดี ผู้เป็นใหญ่ในการให้ทาน หรือ เจ้าภาพ

ทาน หมายถึง สิ่งของต่างๆ ที่เป็นอุปกรณ์ในการให้ทาน ซึ่งพระท่านเรียกว่า วัตถุทานหรือไทยทาน หรืออามิสทาน

การให้ทาน เป็นการทำบุญ มีผลบุญเกิดขึ้นในขณะที่กระทำ คือความสบายใจ ไม่มีกิเลส - โลภ - โกรธ หลงมาแอบแฝง ไม่หวังผลตอบแทนจากผู้รับ เป็นการให้ด้วยความหวังดี อย่างแท้จริง

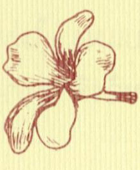
ส่วนผลที่จะเกิดขึ้นเป็นรูปธรรม เช่น หน้าตาผ่องใส มีราศี มีมิตรสหายมาก มีคนนับถือมาก สังคมยอมรับเรา ไปไหนมีคนต้อนรับ การงานดี การเงินดี ถือศีลบริสุทธิ์ง่ายขึ้น บำเพ็ญภาวนาเกิดได้ง่ายขึ้น

ผลดีนี้ เรียกอานิสงส์ จะได้รับตั้งแต่คิดว่าจะให้ทาน - กำลังให้ทาน - ให้ทานผ่านไปแล้ว ขณะนี้ ชาตินี้ และชาติหน้า และส่งต่อๆ ไปให้ถึงพระนิพพานได้...

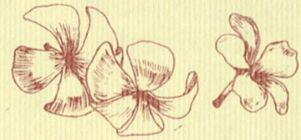
ฉะนั้น เมื่อไปทำบุญแล้ว อย่าไปรับพระเครื่องมา ไม่ควรให้บุญลดราคาลง ไม่ให้มีกิเลสเป็นบริวาร ไม่ต้องให้ทางวัดไปตัดบัญชีรายรับ ซึ่งเจ้าภาพบริจาคให้ลดลง

เป็นการเตือนสติพระ ให้เห็นว่าค่านิยมทางวัตถุของคนเปลี่ยนไป ยึดการกระทำดีเป็นที่พึ่ง ไม่ใช่ยึดวัตถุซึ่งส่วนมากผิด เป็นบาป ไม่ได้ผลจริงตามนี้ กลายเป็นอาชีพ อาจกลายเป็นการทำลายตัวเอง อาจทำลายพระพุทธศาสนาได้ อาจกลายเป็นการทำลายสังคม ประเทศชาติส่วนรวมได้

ส่วนใครคิดว่าทำถูกแล้ว ได้บุญแล้ว ไม่ขายแล้ว ไม่ทำลายตัวเอง ไม่ทำลายพระศาสนา ไม่ทำลายสังคมประเทศชาติแล้ว ก็ขอให้ทำเถิด...

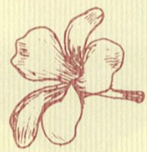
"อำภา" ผวาบาปกิน! เลิกอาชีพผสมพันธุ์วัว ชีวิตคู่ดีวันดีคืน

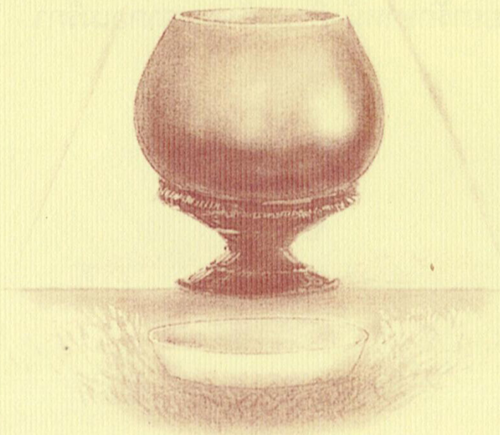

อดีตดาราสาว สามใบเถา "แอ๊ว-อำภา ภูษิต" หวานใจของ "วีระยุทธ รสโอชา" ที่ครองรักมีความสุขกันมาหลายปีแล้ว แม้จะมีมือที่สามเข้ามาข้องแวะทำให้ครอบครัวของเธอแตกแยกกันบ่อยๆ แต่ก็ไม่สำเร็จ และต้องล่าถอยไปอย่างไม่เป็นขบวน เพราะต่างให้ความเข้าใจซึ่งกันและกันนั่นเอง โดยอาชีพที่เธอเคยทำร่วมกับสามี คือ เพาะพันธุ์วัวขาย แรกๆ ก็ได้เงินเป็นกอบเป็นกำ แต่ระยะหลังมักขาดทุนอยู่เรื่อยๆ ชีวิตก็ชักกลุ่มๆ ดอนๆ มีผู้ใหญ่หลายคนทักว่าอย่าทำอะไรเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าประเภทนี้เลย เพราะเดี๋ยวนี้วัวควายหลายๆ คนเขาไม่กินกันแล้ว เป็นสัตว์ที่ใช้

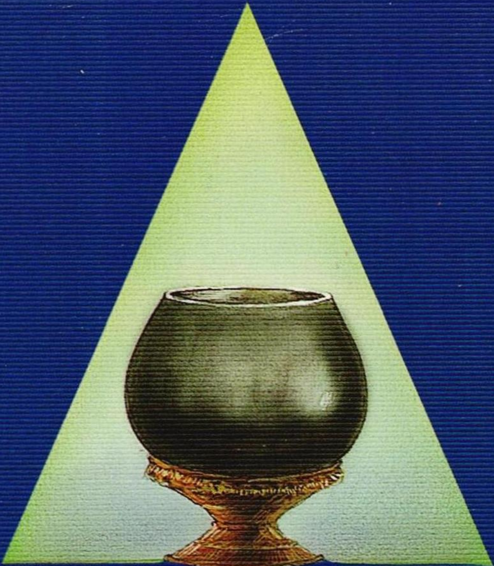

แรงงานไถนาให้เรามีข้าวกินกันทุกวัน ตั้งแต่นั้นมาเธอก็เลิกทำเด็ดขาด เพราะเห็นว่าผลิตลูกวัวออกมาพอโตขึ้นก็ถูกนำไปฆ่า พอหยุดทำอาชีพนี้เธอบอกว่าดีวันดีคืน งานแสดงก็เข้ามาเยอะ ทั้งเธอและสามีก็ไม่ทะเลาะกันเหมือนก่อน นอกเหนือจากงานธุรกิจส่วนตัวแล้ว "แอ๊ว" ยังเป็นตัวแทนขายยารักษาหนังศีรษะสั่งตรงจากอเมริกา

วัดบางวัดร่ำรวย มีรายได้มาก
ทำไม.....จึงต้องเรี่ยราย....?

ถวายสังฆทานเวลาไหน?

ของถวายสังฆทาน

- อาหารสด ถวายเช้าถึงก่อนเที่ยง ให้ทันเวลาพระ - เณร ฉัน
- ของแห้ง หรือ ปัจจัย ๔ ถวายได้ทุกเวลา สุดแต่จะนัดกับพระทางวัด
- น้ำ - ไฟ - กุฏิ - วิหาร - โบสถ์ - ศาลา - ปัจจัย ๔ (เงิน) หรือใบปวารณา - เป็นต้น ถวายได้ทุกเวลา สุดแต่ผู้ให้ ผู้รับจะสะดวกและนัดกันไว้